

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobce: **A. A. A. A.**,
bytem X,
zastoupen advokátem JUDr. Janem Langmeierem,
sídlem Na Bělidle 997/15, 150 00 Praha 5 - Smíchov

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7 - Holešovice

v řízení o žalobě proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. **Řízení ze zastavuje.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobci se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 1 000 Kč.**

Odůvodnění:

Žalobou na ochranu proti nečinnosti se žalobce vůči žalovanému domáhal vydání rozhodnutí ve věci samé nejpozději do 30 dnů, a to v řízení vedeném u žalovaného pod sp. zn. OAM-16093/ZM-2017.

Dne 16. 1. 2020 soud obdržel podání žalobce, jímž žalobce vzal svou žalobu zpět a současně žádal o přiznání náhrady nákladů řízení. Zpětvzetí žaloby odůvodnil tím, že žalovaný začal být v mezidobí činný, a tedy odpadl důvod pokračovat v žalobě proti nečinnosti.

Soud usnesením ze dne 20. 1. 2020, č. j. 54 A 36/2018 – 31, žalobce vyzval k upřesnění shora specifikovaného podání, konkrétně aby vyjasnil, zda svým tvrzením, že žalovaný začal být činný, měl na mysli vydání rozhodnutí ve věci samé nebo jiný úkon. Na tuto výzvu reagoval žalobce sdělením ze dne 30. 1. 2020, v němž uvedl, že měl na mysli provedení jiného úkonu než vydání rozhodnutí ve věci samé, konkrétně se jednalo o výzvu k odstranění vad žádosti, kterou jej měl žalovaný vyzvat k doložení rozhodnutí příslušného Úřadu práce o vydání povolení k zaměstnávání s aktuální dobou platnosti. Jelikož žalobce požadované rozhodnutí doložil, má za to, že žalovanému nebrání nic v tom, aby bez zbytečných průtahů ve věci rozhodl o vyhovění jeho žádosti o vydání zaměstnanecké karty.

Podle § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

Jelikož žalobce vzal žalobu zpět, rozhodl soud podle § 47 písm. a) s. ř. s. o zastavení řízení (výrok I).

V případě zastavení řízení pro zpětvzetí žaloby lze náhradu nákladů řízení přiznat tehdy, došlo-li ke zpětvzetí návrhu pro pozdější chování odpůrce (žalovaného). „Pozdější chování odpůrce“ ve smyslu § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. znamená, že po zahájení řízení dojde v důsledku chování žalovaného správního orgánu k nastolení stavu, při kterém by věcné projednání žaloby již nemělo naději na úspěch, a tudíž její zpětvzetí představuje pro žalující stranu jedinou možnost, jak se vyhnout procesnímu neúspěchu.

V nyní posuzované věci však taková situace nenastala. Žalobce ve svém doplňujícím sdělení ze dne 30. 1. 2020 výslovně označil za důvod zpětvzetí skutečnost spočívající v obdržení výzvy žalovaného k odstranění vad. Výzva k odstranění vad je však úkon ryze procesní, jehož vydání se v rámci žaloby na ochranu proti nečinnosti nelze domáhat, neboť v rámci tohoto typu žaloby se lze domoci pouze vydáním rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení (§ 79 odst. 1 s. ř. s.). Proto vydal-li žalovaný správní orgán výzvu k odstranění vad, pak tento postup sám o sobě nevytváří důvod pro zamítnutí žaloby v případě jejího věcného projednání, a tím pádem nelze zpětvzetí žaloby považovat za jediný možný postup pro vyhnutí se procesnímu neúspěchu. Žalobce se ostatně v petitu své žaloby domáhal vydání rozhodnutí ve věci samé, proto rozhodl-li se vzít svou žalobu zpět kvůli učinění jiného procesního úkonu (výzvy k odstranění vad) a nikoliv kvůli vydání meritorního rozhodnutí, pak své zpětvzetí učinil nikoliv z důvodu dosažení toho, oč žaloval, ale z jiného subjektivního důvodu. V takovém případě tedy nelze za příčinu zpětvzetí žaloby považovat pozdější chování žalovaného, a ani nejsou splněny podmínky dle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. k přiznání náhrady nákladů řízení žalobci. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II).

Soud pouze pro úplnost připomíná, že v nyní posuzované věci se nejedná ani o případ uspokojení navrhovatele (o němž se § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. rovněž zmiňuje), neboť tímto není myšleno subjektivní uspokojení účastníka s postupem správního orgánu, ale výsledek postupu podle § 62 s. ř. s., který však v této věci vůbec neproběhl.

Jelikož žalobce v dané věci zaplatil soudní poplatek, soud výrokem III. podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč za podání žaloby sníženého o 1 000 Kč, a to ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 10a zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. února 2020

JUDr. Věra ŠIMŮNKOVÁ, v. r.
předsedkyně senátu